

Lluís Solà i Sala (Vic, 1940) s'ha preocupat sempre per aplegar i endreçar la seva obra. El que està considerat com un dels poetes vius més rellevants de

la literatura catalana acaba de publicar ara 'Obra poètica tardana' (Ed. de 1984), un volum que recull la producció que ha escrit entre l'any 2018 i

l'actualitat. El va presentar divendres al Temple Romà de Vic al costat del filòleg Pep Paré, que va parlar de la "maduresa juvenil" del seu autor.

La "maduresa juvenil" de Lluís Solà

L'escriptor vigatà presenta 'Obra poètica tardana', el recull de la seva poesia escrita des de 2018

Vic

Jordi Vilarrodà

Més de mig segle d'escriure amb constància donen per a molt, i Lluís Solà ha procurat anar endreçant periòdicament tota aquesta producció. Va començar ara fa deu anys amb la publicació de *Poesia completa*, un volum que oferia una panoràmica des de 1958, quan va debutar amb *Laves, escumes* fins la data de l'edició. Posteriorment, va publicar *Llibertat i sentit, reflexions sobre la condició humana* (2017) amb els seus escrits de reflexió. I com que no ha aturat mai la seva creació, torna ara amb *Obra poètica tardana*, la poesia que ha escrit entre els anys 2018 i 2022.

"Aquest llibre torna a ser una fita remarcable", va dir el filòleg Pep Paré en la presentació del llibre, divendres al Temple Romà. Paré va parlar dels "períodes creatius" de Lluís Solà que ell mateix defineix: "Li cal el silenci germinal per al silenci creatiu posterior." El nou volum consta de 186 poemes, 17 dels quals són cants, 31 proses poètiques i la resta, amb una "diversitat mètrica i una forma estròfica més lliure", ordenats cronològicament. Aquesta poesia que el seu mateix autor qualifica com a *tardana*, escrita en "la tardor-hivern existencial", és directa i "va al centre de la reflexió", segons Paré. Començant per la pregunta "vida, què vols de mi?". La natura, sempre present en

Lluís Solà, en primer terme amb Pep Paré al costat, en la presentació del nou llibre al Temple Romà

l'obra de Solà, aquí hi continua essent molt present.

Amb el temps, els grans escriptors solen tendir a tornar-se més essencials, i el poeta vigatà no n'és una excepció. "Aquí és una paraula més neta, que arriba amb voluntat de destil·lació", afirma Paré. Amb una coherència interna que fa que aquest llibre i el conjunt de la seva obra "conformin un sol poema". La "humilitat entusiàstica" d'aquest darrer Lluís Solà permetia a Paré parlar d'una "maduresa juvenil" del poeta. En el pròleg a *Obra poètica tardana* —publicat igual que els anteriors llibres per Edicions de 1984— el crític literari D.

Sam Abrams el situa per la magnitud de la seva obra al costat de Riba, Foix, Bartra o Vinyoli. "Un gran creador, com els seus antecedents i referents."

"Cal el coratge de mantenir el català en totes les situacions"

Lluís Solà, en el seu parlament, va optar per no parlar de la seva pròpia obra, de qui va dir que Pep Paré havia descobert aspectes "que jo no havia arribat a pensar". Sí que va parlar d'un dels seus

grans motius de reflexió, la paraula i la llengua. La primera, com "un enigma que habita en nosaltres" i que ens permet "obrir-nos a les coses, al món de fora i al nostre interior". I la llengua, que el preocupa en la fase actual en què hem passat de la paraula oral i la paraula escrita a la "paraula tecnològica". Lluís Solà no utilitza mai micròfon quan parla en públic, però alça la veu forta i se li entén tot. I així va ser al Temple Romà, quan va acabar convidant tothom a tenir "el coratge de mantenir el català en totes les situacions", en uns temps en què les llengües "es malmeten les unes a les altres".

Reconeixement

Jordi Vilarrodà

Hi ha un consens a l'hora de valorar l'obra

de Lluís Solà i Sala com un dels grans corpus poètics de la literatura catalana contemporània. Un autèntic monument a la mateixa poesia, al pensament i a la llengua catalana, que amb la perspectiva del temps adquireix una consistència i coherència fora de dubte. Lluís Solà és un referent de les lletres i també un símbol de la fidelitat insubornable al català.

Arribats a aquest punt, goso dir: no seria ja hora que Catalunya li reconegués la seva trajectòria amb una distinció com la Creu de Sant Jordi? Un perfil com el seu, que aplega en el màxim nivell la qualitat literària i el servei al país, no és precisament el que ha de tenir un Premi d'Honor de les Lletres Catalanes? Vic sí que el va honorar amb la seva màxima distinció, la Medalla d'Or de la ciutat, l'any 2018, just quan s'inicia aquest darrer volum que ha publicat.

Aquest gran poeta (i home de teatre, no ho oblidéssim!) no ha perseguit mai honors, i espero que sàpiga disculpar que algú altre els demani per a ell, humilment, des de les pàgines d'un diari. Però a Catalunya tenim un cert mal costum d'acumular oblits. I no ens en podem permetre un altre de tan gran com seria el de Lluís Solà i Sala.

Premis Enderrock amb ressò osonenc

Girona En l'any del seu comiat dels escenaris, Oques Grasses continua col·leccionant premis Enderrock. En la gala que va tenir lloc dijous a

Girona els osonencs van recollir els de millor artista i millor directe, tots dos per la votació popular que s'ha anat fent en les darreres setmanes. Durant la gala hi va haver més protagonisme

osonenc amb les actuacions de Dan Peralbo i El Comboi (a la dreta) i de Guillem Roma. Tots dos tenen nous discos que surten aquesta primavera a la llum (més informació a la pàgina 49).

MICHAL NOVAK - PAU LOPEZ / ENDERROCK